

Druga stranka v postopku: Evropska komisija (zastopnika: F. Ronkes Agerbeek in P. Van Nuffel, agenta)

Izrek

1. Pritožba se zavrne.
2. Družbama LG Display Co. Ltd in LG Display Taiwan Co. Ltd se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 303, 8.9.2014.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Oberster Gerichtshofs (Avstrija) 12. marca 2015 – Verein für Konsumenteninformation/INKO, Inkasso GmbH

(Zadeva C-127/15)

(2015/C 205/18)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Oberster Gerichtshofs

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Verein für Konsumenteninformation

Tožena stranka: INKO, Inkasso GmbH

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je agencijo za izterjavo dolgov, ki v povezavi z dejavnostjo izterjave terjatev v imenu svojih naročnikov njihovim dolžnikom ponuja sklenitev dogovora o obročnem odplačevanju, pri čemer za svojo dejavnost zaračunava stroške, ki jih bodo končno nosili dolžniki, šteti za „kreditne posrednike“ v smislu člena 3(f) Direktive 2008/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2008 o potrošniških kreditnih pogodbah in razveljavitvi Direktive Sveta ⁽¹⁾ 87/102/EGS?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen:

Ali je dogovor o obročnem odplačevanju, sklenjen med dolžnikom in njegovim upnikom s posredovanjem agencije za izterjavo dolgov, „brezplačen odlog plačila“ v smislu člena 2(2)(j) Direktive 2008/48/ES, če se dolžnik v njem zaveže zgolj k plačilu odprte terjatve in takšnih obresti ter stroškov, ki bi jih bil zaradi zamude dolžan plačati že na podlagi zakona, torej tudi brez sklenitve takega dogovora?

⁽¹⁾ UL L 133, str. 66.

Pritožba, ki jo je Sodišče Evropske unije vložilo 19. marca 2015 zoper sodbo Splošnega sodišča (tretji senat) z dne 13. februarja 2015 v zadevi T-725/14, Aalberts Industries/Evropska unija

(Zadeva C-132/15 P)

(2015/C 205/19)

Jezik postopka: nizozemščina

Stranki

Pritožnik: Sodišče Evropske unije (zastopnika: A. V. Placco in E. Beysen)

Drugi stranki v postopku: Aalberts Industries NV, Evropska komisija

Predlogi

Pritožnik predlaga,

- razveljavitev sklepa Splošnega sodišča Evropske unije (tretji senat) z dne 13. februarja 2015 v zadevi T-725/14, Aalberts Industries/Evropska unija, v delu, v katerem sta oba dela predlogov Sodišča Evropske unije (v nadaljevanju: Sodišče), ki sta bila podana Splošnemu sodišču v skladu s členom 114 njegovega Poslovnika, zavrjnena, ugodeno pa je ugovoru nedopustnosti Evropske komisije (v nadaljevanju: Komisija);
- ugoditev navedenim delom predlogov, v zadevi naj se ustrezno dokončno odloči, odškodninsko tožbo družbe Aalberts Industries NV pa razglasi za nično v delu, v katerem je uperjena zoper Sodišče (kot zastopnika Unije);
- družbi Aalberts Industries NV naj se naloži plačilo stroškov, ki so Sodišču nastali v postopku na prvi stopnji in v pritožbenem postopku.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Splošno sodišče Evropske unije je s sklepom z dne 13. februarja 2015 zavrnilo predlog Sodišča, ki ga je slednje podalo v okviru zadeve T-725/14, Aalberts Industries/Evropska unija, v skladu s členom 114 Poslovnika Splošnega sodišča. Ta predlog se je nanašal na to, da se tožbo družbe Aalberts Industries NV razglasi za nično, v delu, v katerem je uperjena zoper Sodišče kot zastopnika Evropske unije, pri čemer je bila tožba na isti podlagi istočasno uperjena proti Komisiji. S to tožbo je družba Aalberts Industries želela uveljavljati nepogodbeno odgovornost, kot nadomestilo za škodo, ki naj bi ji nastala s tem, da Splošno sodišče v zadevi T-385/06, Aalberts Industries in drugi/Komisija, ni odločilo v primernem roku. Splošno sodišče je v navedenem sklepu prišlo do zaključka – drugače, kot je bilo uveljavljano pred Sodiščem in ob priznanju stališča, ki ga zastopa Komisija, – da Sodišču in Komisiji ni treba zastopati Evropske unije v okviru navedene tožbe.

Sodišče se sedaj s pritožbo v skladu s členom 56 Statuta Sodišča obrača na slednjega in predlaga razveljavitev sklepa v delu, v katerem je bil zavrjen predlog Sodišča. V utemeljitev te pritožbe se Sodišče sklicuje, prvič, na kršitev pravil glede zastopanja Unije pred njenimi sodišči in, drugič, na kršitev obveznosti utemeljitve.

V okviru **prvega pritožbenega razloga, ki se nanaša na kršitev pravil glede zastopanja Unije pred njenimi sodišči**, Sodišče navaja, da je treba zato, ker ni izrecnega predpisa, ki bi urejal zastopanje Unije pred njenimi sodišči v okviru tožb, s katerimi se uveljavlja nepogodbena odgovornost Unije, pravila za takšno odgovornost Unije izpeljati iz veljavnih splošnih načel, zlasti načela dobrega izvajanja sodne oblasti in načel neodvisnosti in nepristranskosti sodišč.

Ta prvi pritožbeni razlog Sodišča je sestavljen iz dveh delov, namreč neupoštevanja zahtev načela dobrega izvajanja sodne oblasti in načela neodvisnosti in nepristranskosti sodišč.

Sodišče v okviru prvega dela navaja, da zaključek, do katerega je prišlo Splošno sodišče, namreč, da Sodišče zavezuje, da zastopa Unijo v okviru zgoraj navedene odškodninske tožbe, očitno temelji na sodni praksi, ki izhaja iz sodbe Werhahn Hansamühle in drugi/Svet in Komisija (od 63/72 do 69/72, EU:C:1973:121, v nadaljevanju: sodba Werhahn in drugi). Iz sodbe v tej zadevi izhaja, da takratna Skupnost, sedanja Unija, kadar iz ravnanja enega izmed njenih organov izhaja odgovornost, jo pred sodišči Unije zastopa organ oziroma organi, ki se jim očita ravnanje, ki je sprožilo odgovornost. Po mnenju Sodišča se v predloženi zadevi ni mogoče sklicevati na to sodbo, ker bi to iz različnih razlogov vodilo do položaja, ki bi bil nezdržljiv z dobrim izvajanjem sodne oblasti, ki je na podlagi izrecnega besedila sodbe Werhahn in drugi razlog za to odločitev. V tej zvezi se Sodišče posredno sklicuje na neupoštevanje obsega člena 317, prvi odstavek, PDEU in člena 53 (1) Uredbe št. 966/2012 ⁽¹⁾, na podlagi katerih bi Splošno sodišče moralo upoštevati načelo, da mora biti nadomestilo za škodo, kot se zahteva v tej zadevi, zagotovljeno iz proračuna Unije.

V okviru drugega dela prvega pritožbenega razloga Sodišče, ob sklicevanju na sodbo Evropskega sodišča za človekove pravice z dne 10. julija 2008, Mihalkov/Bolgarija (zadeva št. 67719/01), navaja, da naj Splošno sodišče pri ugotovitvi, da bi Sodišče moralo zastopati Unijo v okviru odškodninske tožbe družbe Aalberts Industries, ni upoštevalo zahtev glede neodvisnosti in nepristranskosti sodišč. Ker namreč v tej zadevi, prvič, obstajala okoliščina, ki naj bi domnevno sprožila odgovornost pri izvajanju sodne dejavnosti s strani večjega števila sodnikov, drugič, so sodniki, ki se morajo ukvarjati z zadevo (i) del istega sodišča (Splošnega sodišča), kot so sodniki, ki se jim pripisuje okoliščina, ki je sprožila odgovornost in (ii) je sestavni del tožencev v zadevi (Sodišče), s katerim sodniki in sodnice te skupine sodnikov, poklicno povezanih, zato zgoraj navedene zahteve niso izpolnjene. To velja toliko bolj, če – kot je odločilo Splošno sodišče – bi moralo biti zahtevano nadomestilo za škodo, kot je v tem primeru, zagotovljeno iz proračuna Unije, ki se nanaša na Sodišče.

V okviru **drugega pritožbenega razloga** Sodišče uveljavlja, da izpodbijani sklep krši obveznost obrazložitve, saj ne vsebuje nobenih konkretnih navedb Sodišča, podanih pred Splošnim sodiščem, glede obsega številnih sodb – med drugimi sodbe Groupe Gascogne/Komisija (C-58/12 P, EU:C:2013:770), Gascogne Sack/Komisija (C-40/12 P, EU:C:2013:768) in Kendrion/Komisija (C-50/12 P, EU:C:2013:771).

⁽¹⁾ Uredba (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 (UL L 298, str. 1).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Sächsischen Obergerverwaltungsgerichts
(Nemčija) 19. marca 2015 – Lidl Dienstleistungs-GmbH & Co. KG/Freistaat Sachsen**

(Zadeva C-134/15)

(2015/C 205/20)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Sächsisches Obergerverwaltungsgericht

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Lidl Dienstleistungs-GmbH & Co. KG

Tožena stranka: Freistaat Sachsen

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je člen 5(4)(b) Uredbe Komisije (ES) št. 543/2008 ⁽¹⁾ združljiv s členom 6(1), prvi pododstavek, Pogodbe o Evropski uniji (PEU), v povezavi s členom 15(1) in 16 Listine Unije o temeljnih pravicah?
2. Ali je člen 5(4)(b) Uredbe Komisije (ES) št. 543/2008 združljiv s členom 40(2), drugi pododstavek, PDEU?

⁽¹⁾ Uredba Komisije (ES) št. 543/2008 z dne 16. junija 2008 o uvedbi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 glede tržnih standardov za perutninsko meso; UL L 157, str. 46.